

Jésus-Christ, αἱ λεῦγκι θέλουσιν καὶ κατὰ πεντάκοντα. Ἐκ τῶν ὑπολογισμῶν τούτων ἐξάγεται: ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν βιβλίων εἶναι ἀπειρος, καὶ ὅτι ἡ συγκρότησις ἐντελοῦς βιβλιοθήκης εἶναι φυσικῶς ἀδύνατος. Μένουσι λοιπὸν αἱ εἰδικαὶ βιβλιοθήκαις καὶ αἱ ἐκλεκταὶ. Λίγα πόλεις εἶναι βιβλιοθήκαις τὰ μάλιστα σπουδαῖαι καὶ πολύτιμαι ὡς φιλολογικὴ μνημεῖα, ἀλλὰ θεωροῦμεν αὐτὰς ἀνεπαρκεῖς. Πρέπει λοιπὸν νὰ στραφῶμεν εἰς τὰς ἐκλεκτὰς βιβλιοθήκας.

Ο La Mothe-le-Vayer ἔξεδικε πονημάτιον ἐπιγράφομενον *Des Moyens de dresser une bibliothèque de cent volumes seulement.* ἀλλ' ἔτερος ἔξετενχν τὴν φαιδωλίαν ταύτην, καὶ οὐδεὶς ὑπάρχει ὁ μὴ αἰσθανόμενος ὅτι βιβλιοθήκη ἐξ ἐκκτὸν τόμων εἶναι μεγάλη, ἐὰν περιλαμβάνῃ βιβλία τέξιν νὰ ἀναγνωσθῶσι. δί.

Ο Μελάγχθων περιέργει τὴν ἰδικήν του εἰς τέσσερας συγγραφεῖς, ὃν τὰς ὄνδρας τῆρας ἐκ τοῦ κύτου γράμματος· Πλάτων, Πλίνιος, Πλούταρχος καὶ Πτολεμαῖος.

Ο Βάκων, ὃστις ἔλεγεν ὅτι πάντα τὰ γνωστὰ βιβλία περιέχον ἀτελευτήτους τεῦτολογίας, τὴν αὐτὴν περίπου ἐκλογὴν ἔκκυψε, προσθίεις μόνον τὸν ἀριστοτέλην καὶ Εὐκλείδην.

Ο Guy-Patin ἔγραψεν, εἰς τὸ ἡμισχολαστικὸν καὶ ἡμιευτράπεζον ὅρος αὐτοῦ, ὅτι ὁ Πλίνιος καὶ ὁ Ἀριστοτέλης συγκρατοῦσιν ὅλοκληρον βιβλιοθήκην, καὶ ὅτι μὲ τὸν Πλούταρχον καὶ τὸν Σένεκαν ἀπαστρέψας τὸν καλῶν βιβλίων θέλει εἶναι πατήρ, μήτηρ, πρωτότοκος καὶ νεώτερος.

Κατὰ τὸν Thémisal de Saint-Hyacinthe, δέν πρέπει παρὰ νὰ προσθέπωμεν εἰς τὰ συγγράμματα τοῦ Πλούταρχου, τὸν Πλάτωνα καὶ τὸν Λουκιενόν.

Ο Sorbière ἤρετο εἰς τινας Γάλλους συγγραφεῖς, τὸν Charron, Montaigne καὶ Balzac, εἰς ὃν ὁ τελευταῖος ἀπηρχασθῆν πλέον.

Ο παρίημος ἐπίσκοπος τῆς Λορίγκας (Ανγαν-
ches) ὁ Pierre-Daniel Huet, διέσχυρετο ὅτι ἔχει πάντα τὰς ἐξ ἀρχῆς τοῦ κόσμου γραφέντα δὲν ἔγραψοντο εἰμὴ ἀπαξ, εὐκόλως ἥθελον ἀποτελέσαι ἐννέα καὶ δέκα τόμους εἰς φύλλον. Εἶναι ὁ ἐπίσκοπος ἐνός τοὺς παραπλαγισμοὺς καὶ τὰ ψεύδη, δέκα τόμοι εἰναι οὐδέν.

Φ. Δ. Μ.

ΧΟΛΕΡΑ ΕΝ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΟΙΣ. Ή γολέρχ ἐνέσκηψε καὶ εἰς τὴν Ἅγιαν Πόλιν· εὑρεν δύμοις γενναῖοις ἀντίπαλον, τὸν Μακκριώτατον Ηατριάρχην Κ. Κύριλλον, δεστιε, συνθρόνως πρὸς τὸ παράδειγμα τοῦ Θείου Θεμελιωτοῦ τῆς ἀγίας ἡμῶν Θρησκείας, τὸ σποτίον ἀλλαγῆσον οὐκ ὀλίγοι τῶν κληρικῶν περιερρόντοσαν, καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἔθετο ὑπὲρ τῶν αφεντικῶν. Κατά τε τὰς πρὸς ἡμᾶς ἐπιστολὰς καὶ

κατὰ τὰς ἐν Τουρκίᾳ ἐκδιδομένας ἐφυερίδας Αὐτοῦ Μακκριώτης οὐ μόνον θεραπεύει καὶ φάρμακα καὶ καταλύματα ἐδαψίλευτε πρὸς τοὺς πάσχοντας, πρὸς τούτους δὲ καὶ τροφὴν ἀρθίοντας καὶ χρήματα πρὸς τοὺς πένητας, ἀλλὰ, εἰ καὶ γέρων, καὶ προσωπικῶς ἐπεσκέπτετο αὐτοὺς, καὶ παρεμύθει διὰ τοῦ θείου λόγου. Ιδοὺ γνήσιος μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ καὶ ἀληθὴς ἱεράρχης. Καθὼς δὲ πολλάκις ἐγράψαμεν, ίδιως δὲ ἐν τῷ ΙΔ'. Τόμῳ τῆς Ηατριάρχας ἐν σελ. 160, οὐδένας ἐκ τῶν κακῶν ἡμᾶς ἀνωτέρων κληρικῶν γνωσκομεν μεριμνῶντα καὶ ἀδρῶς διαπικνῶντα περὶ τῆς διαδόσεως τῆς παιδείας, τῆς θρησκείας καὶ τῶν φώτων δεοντος Μακκριώτατος Κύριλλος ὁ Β'.

Λόσις τοῦ ἐρ τῷ 577 φυλλαδιῷ αινίγματος καὶ τοῦ γρίφου.

Εξα.

Γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει.

A I N I G M A.

Πολλάκις εἰς τὸν οὐρανὸν λαμπρὸν θέαμα εἶμαι.

Ἄγ στεροθῶ τὴν κεφαλῆς,
σ' τὸν οὐρανὸν μὴ με ζητήσε,
Πατέδε αἴλλου ἐγγέτερον τῶν οὐρανῶν σου κεῖμα.

K. II. 2.

Π Α Ρ Ο Ρ Α Μ Α.

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον (13) τοῦ παραρτήματος (ἡ Μνησὴ τοῦ Λαμπρού) ἐγένετο λάθος περὶ τὴν ἀριθμησιν τῶν σελίδων· ἀντὶ 193 ἐτέθη 203 καὶ αὐτῷ καθ' ἔξης μέχρι τῆς τελευταῖας, ἥτις ἀριθμήθητω 208 ἀντὶ 218.

Γ Ρ Ι Φ Ο Σ.

